

Jeg tror såmænd, at hvis man tog fru Jette Gottliebs eget partis ønsker til finansloven, ville der relativt sjældent optræde ønsker, som har med de svageste at gøre, mens fru Jette Gottliebs parti typisk er optaget af de forsikrede ledige og dem, der er på arbejdsmarkedet.

Det er såmænd ikke for at kritisere fru Jette Gottlieb og hendes parti, sådan er det bare, og derfor kan man sige: Jamen de mennesker, som ellers bliver glemt af alle mulige andre, bliver så tilgodeset inden for de her rammer.

Tom Behnke (FRI):

Den forrige hovedspørger kom med en pointe, der hed, at den nuværende socialpolitik går ud på, at man tager fra alle og giver til alle.

Det, vi kan se her, er, at man er i den situation her, at man tager fra de dårligst stillede og giver til de dårligst stillede. Der bliver situationen jo endnu mere grotesk. Jeg er meget enig i fru Jette Gottliebs udlægning her, at det ikke er hensigtsmæssigt, at man gør det på den måde. Vi er også modstandere af satspuljemidlerne, den måde, man tilvejebringer dem på.

Men ud over det er mit spørgsmål til socialministeren: Var det ikke meningen med satspuljemidlerne, at de netop og hidtil har været brugt til forsøgsordninger af den ene eller anden art, til at sætte projekter i gang, som så typisk kommuner og amter har taget over og kørt videre, og at man nu pludselig springer fra det princip og går ind og tager noget, der, så vidt jeg har forstået, skal være en permanent ordning, og lægger det ind i satspuljemidlerne?

Permanente ordninger hører vel ikke hjemme under satspuljemidlerne, men under finansloven, således at man klart og tydeligt kan se, hvad udgifterne er på det sociale område, og hvad udgifterne er til andre ting, og ikke, at man laver permanente ordninger på satspuljemidlerne.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Nej, jeg mener ikke på nogen måde, man kan sige, at hensigten med satspuljen har været specielt at lave forsøg. Det har været at lave målrettede, indholdsmæssige, det vil sige service – nu lyder service måske lidt dumt i den her sammenhæng – men initiativer for de her grupper.

Altså i stedet for at bruge alle pengene til at hæve indkomsterne har man defineret nogle målrettede initiativer, og det har været forebyggende hjemmebesøg for ældre, det har været

mange lovinitiativer, hvor et af dem også har været udbetaling af pension på plejehjem. Det var en stor lovreform tilbage i 1994, som kostede en del penge, som også blev finansieret over satspuljen.

Jeg mener bestemt – det har været et af mine formål – at man faktisk skal bruge de penge til nogle lovinitiativer, som kommer alle til gode, og ikke bare nogle, der lige tilfældigvis skal omfattes af et eller andet lille forsøg. Forsøg er også udmærket, men man kan slet ikke sige, at vi skal bruge alle pengene til det; så ville det løbe helt grassat.

Så vil jeg bare lige minde hr. Tom Behnke om, at i de år, hvor han var inviteret med til forhandlingerne, var han ikke mere modstander af satspuljen, end at han gerne ville være med til forhandlingerne, til debatten om, hvordan vi skulle bruge pengene i de år, hvor han var inviteret med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 17

Tove Fergo (V):

Når man færdes ude blandt nybagte forældre, forældre, der skal vælge pasning til deres barn, møder man stadig hyppigere den holdning og det ønske, at de gerne vil have lov til at bestemme og vælge frit mellem offentlig og privat pasning.

Den antagelse og den holdning bliver også bekræftet af en undersøgelse, der er foretaget af Ugebrevet Mandag Morgen, der viser, at to tredjedele af de adspurgte egentlig synes, at forældrene skal have mulighed for at vælge, på hvilken måde deres børn skal passes. Der er også socialdemokratiske borgmestre, som har lyttet til borgerne og fundet ud af, at det er faktisk det, de ønsker.

Jeg vil godt spørge ministeren, hvordan det kan være, at regeringen slet ikke lytter til befolkningen, overhovedet ikke er lydhør over for de ønsker og berettigede ønsker, der kommer fra befolkningen.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Altså hvis man som politiker bare altid skulle lytte til befolkningen og omsætte det, befolkningen umiddelbart mener, jamen så kunne man bare sætte en robot til at være politiker.